

Erfaringer som sitter i kroppen

Jeg sitter ved kjøkkenbordet tidlig en morgen og spiser frokost. Til frokost koser jeg meg ofte 10 minutter med avisen og kaffen før jeg skal rekke bussen til jobb. Etter at jeg passerte 50 år er jeg i tillegg begynt å lese dødsannonsene i avisen.

Denne morgenen er det en dødsannonse jeg legger merke til, mest fordi det er et navn som er uvanlig. Jeg drar kjensel på navnet og med ett sitter jeg ved mitt kjøkkenbord og er 30 år tilbake i tid.

Umiddelbart blir jeg satt tilbake til en pasientsituasjon som gjorde stort inntrykk på meg. Jeg var ung og nyutdannet som sykepleier med nye kunnskaper, mye glede, pågangsmot og et stort engasjement om å få bety noe for andre mennesker. Der og da kan jeg der jeg sitter ved kjøkkenbordet både se, høre, lukte og føle både situasjonen, rommet og tiden fra en for meg helt spesiell pasientsituasjon. Pasienten var ung og døende, men helt klar. Jeg var ung og gravid i 8.mnd. Vi samtalte om livet og om døden; nesten uten ord.

Hun samtalte med meg om livet. Hvordan kunne det gå an? Hvorfor ble det slik at vi samtalte om livet og ikke om døden eller smertene? Jeg har ikke et riktig svar. Det bare ble et betydningsfullt møte som

ble en betydningsfull erfaring for meg som sykepleier. Det "eneste" jeg gjorde i situasjonen var å være stille tilstede, observere respirasjon, sirkulasjon og dryppe dråper med vann fra en teskje inn i munnen hennes så hun ikke skulle føle seg tørr i munnen. All annen behandling var avsluttet. Situasjonen var sterk og jeg husker jeg kjente meg både klossete og hjelpeløs. Likevel opplevde jeg hun "sa" til meg via blick og ansiktsuttrykk; Husk å leve mens du kan.

I ettertid ser jeg at dette "møtet" med denne pasienten en helt vanlig torsdag formiddag har betydd mye for meg videre som sykepleier. Av og til uten helt å være klar over

det. Da jeg så samme navn i en annens dødsannonse dukket situasjonen frem igjen så tydelig og klart. Et pasientmøte som fikk stor betydning for meg som sykepleier og som gav meg en flott erfaring. En erfaring jeg ikke ville vært foruten og som lærte meg noe om livet. En erfaring som er vanskelig å tilegne seg ved kun å lese en artikkel eller bok. En erfaring og et møte jeg som sykepleier er glad jeg fikk være en del av. Denne erfaringsbaserte kunnskapen erverver jeg meg bare ved å praktisere yrket.

Margareth Haukom
Sykepleier/Høgskolelektor

Illustrasjon: Helga Johanne Iversen Skartveit